

skal der ske noget her. Vi ser for os den danske statsminister som formand stå ved siden af Mbeki og sige, at nu skal der gøres noget.

Hvis rædselsvisionen går igennem, hvad er det så, vi vil se? Det er den danske statsminister, hvis han hedder Anders Fogh Rasmussen, som foregangsmand for nedskæringer. Det er et vidunderligt budskab at sende til mennesker i en verden, der i den grad er ramt af fattigdom.

Hvis det havde været sådan, at vi siger, vi hæver det her med 1 pct. – jeg var meget glad for at høre, at hr. Jens Hald Madsen vil holde Mifresta-rammen fuldstændig uden for bistandsberegningerne, det har vi nemlig ikke kunnet få helt klarhed over, men vi hørte så nu, at den bliver holdt helt uden for bistandsberegningerne – så har vi 1 pct. i bistand, og så kunne jeg høre, at der også var god støtte til, at vi hæver Mifresta-rammen. Der er meget, meget godt at gøre ved den.

Vi nævnte her i debatten lige før politisamarbejdet. Et af de steder, hvor jeg mener vi virkelig kan øge meget, er domstolsudvikling. Det er faktisk en meget stor skam, at vi ikke har betjente, der kan spansk i et omfang, så vi kan sende dem til Guatemala og til en række af de lande, hvor de i den grad har brug for at få politi. Vores politiarbejde er noget af det bedste, vi har, og jeg er da også glad for, at kritikken af bistanden til politiet i Gaza forstummede, da man kom lidt ind i sagen, for selvfølgelig kan vi jo ikke sige, at disse her lande skal være fuldstændig i orden, inden vi vil give bistand. Hvis det skal være sådan, er det altså kun Norge, der kan få bistand.

Vi giver til en masse lande, der har problemer, og derfor er – som en del af vores partnerskabsplanke – arbejdet med demokratiudviklingen meget, meget vigtigt. De steder, hvor vi kan komme til det, gør vi det med regeringerne, eller vi gør det med de lokale ledere, og de steder, hvor vi ikke kan komme til det, fordi der er for meget klums, ja, der må man altså gøre det med lokale ngo'er, så vi også kan få bygget ejerskabet op på de steder. Det er faktisk en vigtig del af den partnerskabsplanke, som Venstre indtil for nylig støttede, som De Konservative indtil for nylig støttede, og hvor det altså har været et chok her at høre, at nu udløber det også, og nu skal vi kun give til lande, der helt har orden i demokratiet. Der bliver ikke ret mange tilbage.

Så har jeg spekuleret på, hvad gør man med et land som Ghana, hvor der endnu er høvdingestyre masser af steder. Det er meget betænkeligt, meget betænkeligt, det der høvdingestyre,

der er virkelig grund til at kritisere det, men det kan jo ikke nytte noget, at vi kommer og siger, at først når der sidder Venstreborgmestre i alle amterne, kan de få penge. Vi må da arbejde videre med det på den måde, som det er, og så sige, at det, vi satses på, er, at det skal blive bedre.

Men altså lad os da nu få et svar, hvor man siger, at vi vil gerne have, at denne her verden skal udvikle sig sådan, at vi får de mennesker som vores partnere og ikke som det hav af had, som fremgik bl.a. af det citat, jeg læste op før af Benjamin Barber, og får dem inddraget i det her samarbejde i stedet for at vælte yderligere byrder over dem. Vi skal gå i spidsen, meget gerne sammen med Venstre og De Konservative for at få handelshindringerne væk.

Jeg glæder mig til at høre gode meldinger fra Europaudvalget om, at Venstre var i spidsen for at få gjort noget ved landbrugsordningerne, fint, vi skal være der, og vi skal også gå i spidsen for, at vi får markedsåbenhed og vi får dem ind via WTO osv., men samtidig skal vi da ikke ødelægge deres muligheder og slet ikke starte med at ødelægge deres muligheder for at blive i stand til at deltage i den handel, som er det, der kan bidrage til, at vi får hinanden med til at få skabt en fælles civilisation.

Så jeg håber, at hjertet kommer op over den kyniske griskhed, hvis det skulle gå os så ilde, at vi får en anden regering.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnal som privatist.

Villy Søvnal (SF):

Åbningsdebatten er jo en meget sjælden lejlighed til at diskutere sådan store ting: Hvad vil vi med fremtiden? Hvad har vi af visioner for fælles fremtid? Hvad har vi af håb? Hvad har vi sådan af drømme?

Hvis nu man fulgte med som deltager, men måske mest udefra, i 12 timers debat, så tror jeg godt, man kan sidde tilbage med en noget forstemt fornemmelse. Jeg gør det i hvert fald på et par punkter.

Dagen i dag er dagen, hvor der er overskredet nye grænser for, hvad man kan være bekendt at sige af generaliseringer om folk, der kommer et andet sted fra. Dagen i dag er dagen, hvor man kan krydse nogle nye grænser for nederdrægtigheder. Jeg tror ellers, det rammer dybt også i sådan den almindelige respekt for Folketinget at tillade sig det.